

AZ UJKOR

A MAGYARORSZÁGI SZÁLLODAI, ETTERMI ÉS KÁVÉHAZI PINCÉREK ANYAGI ÉS SZELLEMI ÉRDEKEIT VEDŐ SZAKLAP.

Szerkesztőség és

kiadóhivatal: Dobány-utca 84. III. em.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Előzetési díjak:

Égész évre 6 K. Fél évre 3 K.

Az Ujkor-párt kivonult

a budapesti pincérek köréből, miután a budapesti pincérek körében többségre jutottak a genfista majmulók. Az Ujkor tábora onnét kivonult, mert látták, hogy ott lehetetlenné vált minden törekvés. Ez a pincérség jövőjét szolgálja.

A rablóvezérek

ősi korban sarkantysu csizmában szilaj paripákon jártak.

De még hozzá nemeslelkűek is voltak, mert csak ott raboltak, ahol saját belátásuk szerint több volt a kelleténél. Ezek a rablóvezérek azonban már rég letűntek és azóta egy újabb fajta keletkezett.

Ezek se jnos még csak nem is nemeslelkűek, mert ott rabolnak, ahol talán a legkevésbé van. Ezek az úgynevezett pesti lebuji kávéházak, ahol még a szegény embereket is kirabolják.

Égész kávéházi berendezés van itt. Van kávé, pincér, kaszirnó. Azonkívül van még egy pár megbízható apacs a kulisszak mögött, akik arra jók, ha kell, a kifosztás-hoz segítségül kéznél legyenek.

Csak azok a tudatlan, szegény emberek sajnálandók, akik az ilyen rabló kávéházba beteszik a lábukat.

Nem rég egyik dohány-utcai ilyen rabló kávéházban történt meg az a páratlan eset, hogy a főpincérnek felcsapott hírdett apacs, aki két izben rabolt ki egy tisztességes társaságot, leszurta a társaság egyik tagját, mert nem hagyta magát kirabolni.

Ezen egyedüli eset is elég ahoz, hogy a pesti kávécsok és pincérek elejét vegyék az egész dolognak. Mert nem csak a rendőrség dolga az ilyen rabló vétséget üldözni, hanem azoké is, akiknek a nevével és becsületével ruttul visszaélnék és bepiszkítják.

Kávésnak és pincérnek adják ki magukat, pedig a fenti esetből is kiderült, hogy egy többszörös rovtomultu henteslegény.

Itt van a legutolsó órája, hogy megindítsuk az akció ellenük, hogy a saját becsületünket megvédjük és a tisztességes polgári népet megmentsük attól, hogy az ilyen lebujiokba járjanak, ahol a saját pénzükért le is surják őket. Ahhoz, hogy ezeket iparunkból kitakarítsuk, nem kell egyéb, mint csak a következő emberiséges dologgal megbarátkozni és azt keresztül vinni.

Azon polgári közönség részéről, akik ugyan sohasem látogatják szívesen a lebujiokat, az a panasz van, hogy a tisztességes kávéházakban lenézik és kinézik őket, ezért jóformán kénytelenek a lebujiokba járni, tehát mindössze arról van szó, hogy ezeket a polgári egyéneket a jövőben szívesebben lássuk és szolgáljuk ki.

Igaz, hogy a polgári és munkás-közönségnek nincs mindig ideje ünnepélyesen öltözködni, amikor a kávéházba szeretne menni, anélkül pedig kifintorgatják őket a mi uraink. De utalok Amerikára, Németországra és a többi művelt államokra, ahol a nagyobb, magasabb osztálybeli urak is járnak kávéházba és ezek igen szívesen ülnek a dolgozó emberekkel egy asztalnál.

En hiszem és remélem, hogy Magyarországon is rá fognak jönni az osztályok e helytelen megkülömböztetésre és ha előbb nem, de a háború után okvetlenül be fog következni az említett művelt államok modern szelleme.

Es ha mi most e tisztító munkához hozzáfogunk, kipusztulnak az összes rablóvezérek.

Minden előfizető küzdő harcosa közérdekünk előremozdításának.

A borralaló.

Egy ipartársulat állásfoglalása és a szakipari lapok vitája a borralaló rendszer eltörlése fölött.

A soproni szállodások, vendéglősök és kávécsok ipartársulata az ottani iparkamárához benyújtott véleményező-irattában — bár a pincérnökdérsől kértek ki véleményét — foglalkozik a pincérekkel is, illetve a pincérek javadalalmazásának kérdésével.

Meg kell adnunk, hogy a soproni ipartársulatban meg van az a ritkán észlelhető objektívitás, hogy egész öszintén elítéli a pincérséget lealáló borralaló rendszert.

A pincérnöi kérdéshez szólva véleményését így kezdi:

Ámbár ipartársulatunk sokkal szívesebben vette volna, ha a magas kormány az összes iparilag képzett fogadóit, vendéglői és kávéházi alkalmazottakat — tehát a pincérek — fizetésének rendezését tüzte volna ki napirendre, mégis a jelzett üzletben foglalkoztatott női alkalmazottakra vonatkozó szándékát is örömmel üdvözi, miután ezzel az általunk jelzett kérdés idővel megoldása felé tétetik meg hivatott helyről az első lépés.

Es elég becsületes a pincérekkel szemben igen jó indulatu álláspont.

Mi, itten Pesten ilyenek nem vagyunk szokva. A budapesti ipartársulatok még gondolattal sem valának be, hogy alkalmazottaink létkérdése vagy erkölcsi beszámítás alá eső életviszonyai igaztják őket. Ők szocialpolitikai tárházukat kimerítették a kutya-ölök felállításával, annak ellenőrzésével és a helyváltozások fluktuációjáról havonta kiadott jelentésükkel.

De maradjunk a soproniak által fölvetett borralalórendszer eltörlését célzó irányzat megvitásánál.

A soproni ipartársulat azt mondja:

Mert mi tagadás? Előbb-utóbb kell, hogy bekövetkezzék az az idő, amikor a borralaló-rendszer megszűnik és helyét a minden munkásnak járó és előre megállapított rendes fizetés foglalja el. Ezt a rendezést nemcsak az értelmes pincérek, hanem a

munkaadók legtöbbször is óhajta. Elvünk az: díjaztassanak a kérdéses üzemekben az alkalmazott munkakörükhöz képest úgy, hogy megélhetésük biztosítva legyen és ne legyenek a megalázó borralóvá utalva. Míg a borraló-rendszer mellett a hivatásos pincér jövedelme a közönség nagylelkűségétől függ és sokszor emberfölötti munkájáért feljebb dobott borralóval kapva, szolgálva alacsonyították, másrészt a női alkalmazottakkal éppen a borraló segíti elő azt, hogy az erkölcs és tisztesség útjáról leterjenek.

Ebben az igazságos elismerésben csak az a hiba, hogy a fixfizetést javasolják a borraló helyett.

Ezt a változtatást mi nem helyeslehetjük. Nem helyeselnék azért, mert iparunk forgalma — különösen áll ez a kávéházakra — nem tisztán, kizárólag a kereskedelmi alany, az áru minőségétől függ, hanem igen sok tekintetben függ a pincérektől, illetve azoknak a vendégekkel szemben való viselkedésétől is. A pincérek munkája nagy befolyással van az üzletmenetere, tehát szükségessé az üzlet szempontjából is, hogy érdekelve legyen az üzlet forgalmában nyilvános emelésében. Ez a behatás pedig fixfizetéses alkalmazottal nem érhető el, mert így a munka szablonossá, unottá, ambíció nélkülivé válik.

Azután ez a rendszer nagyban elősegíti a hajcsároskodást a nyílt színen a vendégek között folyó folytonos ellenőrzést, biztatást és ebből kifolyólag az üzletvezetők gorbóskodásait, ami még a mainál is szegénytelibb állapotokat szünel.

A borraló-rendszerben a pincérek nem a jövedelmét, hanem annak azon lealázó formáját vetik meg, ahogy ahhoz hozzájutnak.

Kávéházban a levonás-rendszere már egy kissé javított a helyzeten, mert így diszkréttebben kapja meg a főpincér is, a felszolgáló is a borralójait.

De az étermekben és mulatókban a borralóavárás kényszere folytonos arcpirulással jár, mert nélkülözhetetlen tolazkodás involvál olyan emberek részéről, kik munkájuk után nem *alamisznát*, hanem *munkadíjat* érdemelnek meg.

Az erkölcsi motívumokat kell tehát tanulmánytízni tenni és ennek alapján a formát megváltoztatni. Ez nem idezné elő egyik részen sem gazdasági fölfordulást és a fogyasztó közönséget sem terheine.

Nézetem szerint a legüdvösebb reform, a *százalékrendszer* volna, ez meghagyná a pincér ambícióját, biztosítaná keresetét s eltörölné az arcpirító megalázódások olyan skáláját amelyek ma már sehogyan sem férnek össze egy becsületes munkásember önértével, ha még olyan busás volna is a jövedelme.

A százalék-rendszer ugyan csökkentené

a pincér mai jövedelmét, viszont biztosabb alapra helyezné azt, mert nem függene a vendég nagyon is kormányozható kedélyétől.

Ha ezen rendszer behozatala mellé még a munkaadók belátása is járulna és a mai fixfizetést felemelnék, mondjuk heti 25 koronára, azonkívül egy kissé jobban megvizsgálának a rendelkezésekre álló anyagot, a felvételt nemcsak a külső végignézésével intéznék el, hanem a munkakönyv és a bizonyítványok megtekintésére is kiterjeszkednének, azután különösen a budapesti ipartársulatok ha néha leszálnának a magas pariparól és olykor-olykor szóba állnának a pincérek arra hivatott vezetőivel, akkor azt hiszem hosszú időre eliznék maguktól a „vörös szocializmus rémét”.

Egyebként kérem szaktársaimat, hogy szövegnek hozzá a kérdéshez, hiszen ez a mi ügyünk érdemes, hogy foglalkozunk vele.

Az Ujkor készséggel megnyitja hasábjait a meginduló vitának. *Margo.*

Kultura.

A kultura föltartózatlanul halad. Nagy várak, városok, országok romba dőlnek, milliók elpusztulnak, de a huszadik század utolsó éveiben gyökeret vert kultura akadálytalanul halad tovább.

E téren azoknak a munkáját, akik most távol vannak családi tűzhelyüktől, az itthonmaradtok végzik el. Nálunk sajnos, sem a háborn előtt, sem most, de talán ha tovább így megy, a háboru után sem fognak az emberek azon törekedni, hogy a pincérség is kulturszellemben nevelődjön és éljen. Nem akarok más szakmák kulturájával érvelni, elég, ha rámutatok a pincérség mai züllött állapotára, amely mocsárból nehéz lesz kiborácsolni öket.

A saját érdekeikkel szemben nagymértű közöny, nemfőrdőmség által minden nap lejjebb és lejjebb száll.

És mindez miért van így?

Azért, mert a pincérség hivatásában az embereknek csak a könnyelmű oldalát látja és a leggyorsabban tanulja el, pedig hát ez igen téves felfogás, mert ne felejtjük, hogy ugyanaz a közönség, akiket mi pincérek a kávéházakban és vendéglőkben inni és a pénzét költeni látunk, a kávéházi iváson és vendéglő étkezésein kívül sok más dolog is van, amit azonban mi pincérek nem látunk és nem tanulunk el.

Mert minden jórával embernek első kötelessége szolgálatképesnek lenni, a hivatását megbecsülni és állandóan tanulni, hogy minél többet tudjon.

Olyan okos ember még nem volt a világban, aki azt mondta volna, hogy őtet ne tanítsák, ő már eleget tud, de sajnos, a pincérség nagyrésze így gondolkozik.

Amikor már ki tudják a vendéget szolgálni, azzal már azt hiszik, hogy készek

is a tudományval és nincs ember, akit nálunk okosabbnak elismernének. Mikor pedig a munka befejeződik, nincs egyéb életvágyuk, mint elmenni más kávéháza vagy vendéglőbe, hogy ott kultúrája az ő vendégeitől tanult vendégzereplést.

Igy nem egyszer történt meg, hogy a vendégpincér elment panaszra a szolgálatban levő pincérre, akit főnöke nyomban felmentelt a szolgáltatót és elvesztette a kenyerét.

E tudatlanságot nem fejtegethetem tovább, mert hisz így szándékomon felül kellene írnom, csak azt kérдем, jól van-e ez így?

Én azt mondom, hogy nincs jól és ezen a legsürgősebben változtatni kell.

Hisz azok a kávéházbajjáró vendégek, a kiktől mi, amit már az előbb is mondtam, csak a könnyelműséget tanuljuk el: Valamennyi halandó a tanulásban és higgyék el, ezek még azzal sem elégszenek meg, ha a heti munkájuk után kávéházi és vendéglői szórakozásból is kivesszik a részüket, hanem mással is törődnek.

Törődnek a családjukkal, rokonok és hozzátartozóikkal, munkájukkal, munkafeltételeikkal és a jövőjükkel.

A gyermekeket tanítatják és maguk is olvasnak és tanulnak.

Tehát ne higgyék, hogy az emberek csak a kávéháza és vendéglőbe járnak és azonkívül semmit se csinálnak.

Jól értek meg, amit mondtam, olvassunk és tanuljunk, hogy legalább mint értelmes emberek éljünk s akkor talán előbb rájövünk, hogy az életnek legszebb gyönyöreit nem is élvezzük, mert kulturálatlanok vagyunk.

Gregoris István.

A Nap.

Barmennyire is összehalmozódott a munkánk nem haladhatunk el anélkül, hogy megne emlékezzünk a Napról.

Ezt a jövő demokráciának szélső radikális szellemi lapját, amely mindenkor a szegény nép hangján beszélt a magasban lakó urakhoz megvittették és vagy öt napon át nem jelenhetett meg. Ki tudja mire ítélték el a magyar közönség e szellemi munkásságát.

De jött a jogért és kenyérért küzdő azon tábor amely minden emberek önzetlen szószóloja az újságírói kar, hogy bajba jutott bajtársaitak megvédjék. Ezen igazi bajtársi szolidaritás nemes példa minden magyar munkásnak. Ugy a magunk valamint az összes pincérek részéről akiknek szolgálatában a Nap mindenkor készen áll üdvözöljék megbántott munkatársait és munkásait. A magyarországi pincérség nevében az Ujkor szerkesztői.

Vigyázz ha jön finánc!

A fővárosi vendéglőknek és kávéházaknak gyakori látogatói most a fináncok. És ugyúgy látszik nem alaptalanul vizsgálják végig az összes vendéglő és kávéházak trafikos lád-it, nagyon sok helyen egész zsakmány-nyal vittek el a cigarettából és még meg is büntetik a tetejében az illető főpincé-eket, akik még mindig nem tudnak lemondani olyasmiról, aminek a haszon-százalekát rendszerint a finánc viszi el.

Jó lesz ha a főpincér-szaktársak jobban vigyáznak a jó hirtüvekre, mert nekik igazán nincs arra szükségük, hogy a fináncokkal hurcoltassák magukat a bíróságokhoz. Már eddig is nagyon sokan megégették az ujjukat.

HIREK

Halálozás. Szemán Károly v. budapesti kávé 87 éves korában meghalt. — Az el-múlt hó 4-én meghalt Peck János soprani kávé.

A kiadóhivatal kéri a lakásváltoztatást bejelenteni.

Aki az Ujkort előakarja fizetni, egy levelezőlapon küldje be a pontos címét.

A szervezőbizottság megalakítása. Az Ujkor lapbizottsága elhatározta, hogy megalakítja a szervezőbizottságot és az a leg-rövidebb időn belül megkezdí a műkö-dését.

Besztercebányán a Nemzeti szállodát megvette Strkulo György ismert nevű jolsvai szállodás.

Az Ujkor.

A magyarországi szállodai értermi-és kávéházi pincérek független szabad orgánuma. Mindent lát, megír, megtorol, küzd érdekeinkért és vezet előre.

Mint lap szervezési eszköz. Zászlója alá sorakoztat minden pincért, hogy közös erővel valósítsa meg célját.

Minden hive és támogatója küzdő har-cosa a pincérség előrehaladásának.

Lövöldözés a szabadkai vasuti ét-teremben. Szabadkáról jelentik: A sza-badkai vasuti étterem részegen állított be Angyal József vasuti ór és brovningját az ottlévő Gaál János vasuti portásra fogta. Horváth Sándor főpincér közbevetette magát és learkata fogni a revolverrel ha-dakozó őrt. Közben a revolver elsült és átfurta Horváth vállát. Angyal elmenekült, Horváthot pedig a kórházba szállították.

Sebe szerencsére nem súlyos és így remélhető, hogy főpincér kartársunk rövi-desen felgyógyul és nemes zivvel továbbra folytatja küzdelmét a létért és megélhetés-ért. Kívánjuk, hogy minél előbb ismét kö-zöttünk lássuk.

A letartóztatott hamis kártyások. Az Ujkor legtöbb számában megírtuk, hogy a rendőrség hamiskártyázás miatt letartóz-tatta Börzéc Emil kávést és Dosnyai Ist-ván pincért, akik állítólag hamisan össze-játszottak Findschmidt Gyula pincér ellen, így több száz koronát nyertek el tőle.

A megjelent hír óriási konsternációt kel-tett a pincérség körében és általánosan elítélték őket.

Dosnyai István e lesújtó szerep egyik tagja azzal a kéressel fordult az Ujkor szerkesztőségéhez, hogy a tényállást a k-vetközőképen helyesbítsék: Igaz, hogy kártyáztunk mákatól még pedig nagy zen-ben. Első nap a Belvárosi kávéházban nyertem, másnap azonban a Mienk kávé-házban kezdünk a tarsunkkal vesztetni, ekkor átakarlam venni a játékok, de Börzéc nem engedte át, ezen hazamenet az utcán összevesztünk, amire figyelmeztett a közel-álló rendőr és bevitt bennünket a közp-állósághoz, ahonnan az ügyészségre kerültünk.

Harmadik nap a vizsgálóbíró kihallgatott bennünket és tanuk hiányában szabadon lettünk bocsájtva.

A pezsgődugók. Nem kicsi jelentőséggel bír szaktársainknak ama szíves fáradozása, hogy a pezsgődugókat összeszedik és az a közjára fordítják. Azonban van még sok szaktárs, aki nem tudja, hogy milyen fontos és egyévesült vagy más intézet fenállása és annak hathatós támogatása.

Nem érik meg azt, hogy minél erőse-ben támogatták a saját várukat a saját hivatalos előjáró fórumukat, annál többet tud az érdekükben hivatásos forumon el-érni. Ezért fontos, hogy a pezsgődugókat szedjük össze a közjára.

A báróné kávéháza. Már vagy négy éve a Rákócy-utván díszleg és úgynevez-tett középosztályú kávéház, a Népopera.

Ezt a kávéházat megvette három angol báróné és vagy két éven át vezették azt. Minthogy azonban a kávéház jóvelmele nem bírta egy egész bárói család pompás életmód költségeit fedezni, imár a tönk szelére jutott kávéháza szerencsésen tul-adtak. Kovács József újvidéki „Erzsebet kávéház” volt tulajdonosának.

Téli idyl a pesti Dunán. Az idei késő, de zord télen gyönyörű látványban volt része a pesti hidakon gyaloglóknak.

Egyidőben teljesen be volt fagyva, majd rá később egypár napra a két széle be-fagyva maradt, de a közepén szép tiszta víz foly, ahol öröm volt látni a vadkacskák és ludak vidám hancurozását, uszadását és bukasát. E gyönyörű műveleteknek ren-dszerint sok volt a nézője.

Az Exelsior Bárban a vendégek olvas-ták az Ujkort és a legnagyobb csodál-kozásukat fejezték ki, hogy az ottani tulaj-donos nem ad fizetést a pincéreinek.

Hát akkor mi jogcimen olyan drága itt minden, kérdeztek a vendégek, ha még a pincéreket sem fizetik.

Aczél ur nem szolt semmit, csak mo-solygott egyet és ezzel tovább ment, való-színileg azt gondolta magában, de hogy telne meg az ő kasszája ha ő fizetne is a dolgozó munkásainak?

Nagyon is elhisszik, hogy csodálkozni lehet ezen.

Hisz a legtöbb szakmánál még pénzért sem lehet máma rendes munkást kapni, bár szívesen megfizetnek, és meg is fizet-tek mindenütt, csak éppen az Exelsior Bárban nem.

Igaz, hogy a fizetés dolgában éppen a mi szakmánk a legutolsó, mert általában véve, a pincérség olyan nyomorúságosan lesz fizetve, hogyha csupán a fizetésükre volnának utalva, abból még a lakásra sem

sem jutna és így nem tudni, miféle odukba kellene lakniuk.

Ezzel azonban mitemt törődnek, de meg-kívánják, hogy minden nap tisztán jelen-jenek meg, piszkos, zsiros helyiségeikben és még azt is kívánják, hogy piszkos munká-t végezzenek.

Azért bocsájtkoztam e pár fenti szóval az általánoságba, mert hisz egyedül az Exelsior Bárál úgy sem érdemes foglal-kozni, mert az ottani tulajdonos az ilyen szégyenletes hírek fellengézésére még a fülét sem billenti.

Miután azonban a megjelent hírnök még jobban felkavarta az ottani állapotok iránti érdeklődést, ezután jobban szemügyre vesszük eme híres amerikai szisztémá Barékát, ahol holmi zágyva kogyvalékokat mérégdrágán fizetettek meg, de a dolgozó munkást ehéberen tartják.

Ha Aczél urat ami telppengetésünk szó-razkoztaja, mi szívesen zenélünk akár egész éven át.

De azt hisszük, még mielőtt tovább men-nénk, Aczél ur felment bennünket ama szívesen álé, hogy Budapesten egy kávéház-féle bumsterei, ahol még a mai nagy drágaságban is ingyen dolgoztatják a pincéreket.

Megszökött a szén árával. A „Palace” szálloda vendéglőse, Bandl József megbizta Popovits Sándor alkalmazottját, hogy fizesse ki a rendelkezésére bocsájtott szent és azt szállítsa haza. Átadott neki 300 koronát és a szénutalványt amivel meglépett.

Popovits Sándor evőszéköt tisztított, keresi a rendőrség, de mindaddig nem si-került elfogni.

Ime, amit hangoztatunk: Há a borus elemek sosem válnak noszra iparunknak és soha sem lehet megbizni a munkájuk-ban. És mégis akadnak főnökök, akik még mindig nem elégé komolyan fogják fel ezen bebizonyosodott tényt.

Elítelt kártyagyáros. Piatnik Rezső budapesti kártyagyáros a magyar cimer jogtalan használata miatt 400 kor. elítélték.

Pezsgődugót

használt, azonban nem töröltet, vesz bármily mennyiségben, előzetes tuda-kozódás nélkül, utánvétell 30 fillérrt darabját.

ROBICSEK ADOLF

paraadugógyár

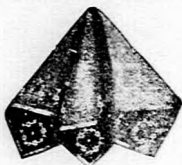
Budapest, VII., Nefejeits-u. 15.

Felölös kiadó:
GREGORITS ISTVÁN.

Laptulajdonos:
AZ UJKOR szerkesztőbizottsága.

Az Ujkor ügyésze dr. Rakos József.

PAPIRSZALVÉTA



Plissézott feles papírszalvéta 1000 drb K 3.50
 Kévházi fehér krepp hajtogatva 1000 db K 9.—
 1 termi — 50-50 cm. h. 1000 db K 22.—
 Szalmaszal 1000 db K 6.50
 — papírhüvelyben 1000 darab K 12.—
 Nagyobb vételnél árengedmény. Kapható

ö.zv. Berkovits Károlynénál
Budapest, VII., Sip-utca 5. sz.
 ☉☉ TELEFON: 106-07. ☉☉

NAGY IGNÁC

pincéfelszerelési
 cikkek szaküzlete
Budapest, VII., Károly-körút 9.

Ajánlja dusan felszerelt raktárát mindenemü
 pincéfelszerelési cikkekben, ü. m. borszivattyúk,
 szűrőgépek, hordógozók, pasteurizáló ke-
 szülékek, palackok, paraifügők, címkek-
 ben stb. Kiváló készítmény!

MATTONI FELE
GIESSHÜBLER
 termézetes ásványos
SAVANYÚVIZ.

MATTONI HENRIK Budapest, Teréz-körút 38.

Legjobb asztali és
 üdítő ital. — Kítőnő
 hatásának bizonyult
 köhögésnél, gégeba-
 joknál, gyomor- és
 hólyaghurutnál. —
MATTONI HENRIK
 Karlsbad - Budapest.

NOVÁGH KÁROLY

A ap -
 tatott -
 1867.



TELEFON
 2-8

MŰ- ÉS DISZMŰ BUDAPEST IV., Egyetem-u. 3.
ESZTERGÁLYOS (a Farkaspejzterál szobában)

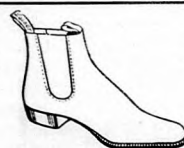
Ajánlja gazdagon beren ezett raktárát tájtek- és boros-
 tvánkó dohányzószerekből, továbbá nagy választékát ele-
 fántant-tekegolyókból, kévházi felszerelésekből, úgymint
 Ligum Sanctumgolyók és bábnakból, setabotok stb.-ből a
 lehető legolcsóbb árak mellett.
 Javítások a legolcsóbb árszámítás mellett elfogadottnak.

Kit pártoljunk? Szaktársak!

Ahol csak lehet, a borhoz
 vagy a pezsgőhöz mindenkor

Krondorfi savanyúvizet

szolgálunk fel. *****



Kézi
 munka!!

Árjegyzék
 ingyen.

Ha jó és olcsó cipőt akartok
 vásárolni, úgy menjetek el
Mojzsikhoz
 Király-utca 46. szám alatt.

SAN-REMO

kévház Budapest köz-
 pontján A szakmabeliek
 és a pincér szaktársak leg-
 megszokottabb kévháza.
 Itt találkoznak a fővárosi
 és vidéki pincérek.

LITKE



PAITZ (BEITZ) JÁNOS

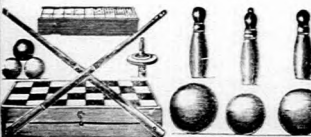
műsztergályos, dákö, tekeasztal
 és elefántcsont-tekegolyó-gyár

BUDAPEST, VII., Akácfa-utca 55.

TELEFON 81-30.

Raktáron tartok teljes kévházi- és vendéglői-
 berendezéseket, új és használt állapotban.

Elvállalok biliárd asztalok behuzását helyben és
 vidéken, raktáron tartok I-ső rendű biliárd posztót
 ugyisntesen veszek kévházi- és vendéglői-beren-
 dezéseket a legmagasabb árban.



Csak a szaklapunkban hirdető cégek áruit ajánljuk és vásároljuk.

Pincérek figyelmébe ajánljuk HERMANN GYULA

férfi szabó,

ki már 23 éve csakis a pincérek
 szabója, készít üzleti ruhákat, mér-
 ték utáni megrendelést. Minden-
 féle üzleti ruhák kölcsönbe
 kaphatók!

VII., Erzsébet-körút 12. (félemelet)